

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223773
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112223773.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/284/2012-73 zo dňa 11.09.2013, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a.**

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučných konaniach tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote; náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Okresný súd v priebehu konania spojil 18 vecí rovnakých účastníkov na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 9C/284/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/291/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/968/2003, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrhu vyhovel rozhodnutím zo dňa 07.01.2010; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/292/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1185/2003, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrhu vyhovel rozhodnutím zo dňa 07.01.2010; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/296/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/723/2005, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrhu vyhovel rozhodnutím zo dňa 18.01.2010; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/299/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/527/2002, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu 28.10.2009 a súd návrhu vyhovel rozhodnutím zo dňa 01.02.2010; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/286/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/1387/2006, kde exekučné konanie začalo v roku 2006; na návrh oprávneného súd pôvodne poveril výkonom exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, na návrh oprávneného zo dňa 02.11.2009 súd vyhovel žiadosti oprávneného a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého uznesením zo

dňa 07.05.2010; uznesením zo dňa 10.04.2012 bola exekúcia zastavená z dôvodu, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul bola považovaná za neprijateľnú; krajský súd na odvolanie oprávneného rozhodnutie o zastavení exekúcie potvrdil dňom 27.02.2013; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/284/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/848/2003, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.11.2009 a súd o návrhu rozhodol dňa 12.01.2010 tak, že návrh na zmenu exekútora zamietol a exekúciu vyhlásil za neprípustnú; krajský súd rozhodnutie exekučného súdu potvrdil; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/288/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/711/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 28.12.2010, ktorým súčasne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/287/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/1386/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.11.2009 a súd o návrhu nerozhodol, ale dňa 26.07.2010 exekúciu zastavil pre neprípustnosť; krajský súd rozhodnutie potvrdil; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/290/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/845/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 28.12.2010, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a konanie bolo zastavené; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/293/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/14/2007, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 11.01.2011, ktorým bola exekúcia zastavená pre neprípustnosť; (11) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/284/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/14/2007, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 11.01.2011 a exekúciu zastavil; (12) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/295/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 4Er/259/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 12.01.2010, keď súčasne exekúciu zastavil pre neprípustnosť; (13) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/297/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1129/2005, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 27.01.2010, keď súčasne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil; (14) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/302/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/713/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 28.12.2010, keď súčasne exekúciu vyhlásil za neprípustnú; (15) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/300/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 4Er/14/2007, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.09.2010 a súd exekúciu zastavil pre neprípustnosť rozhodnutím zo dňa 04.03.2011; (16) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/304/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/208/2004, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 27.08.2010 a súd rozhodnutím zo dňa 08.08.2011 exekúciu zastavil pre neprípustnosť; (17) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/298/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1470/2004, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 28.10.2009 a súd návrh zamietol rozhodnutím zo dňa 28.01.2010, keď súčasne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju; (18) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 9C/287/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/1386/2006, kde bol návrh na zmenu exekútora doručený súdu dňa 02.11.2009 a súd o návrhu nerozhodol, ale dňa 26.07.2010 exekúciu zastavil pre neprípustnosť. Okresný súd uviedol, že zákonná tridsaťdňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora bola do Exekučného poriadku zavedená až s účinnosťou od 01.09.2005, keď dovtedy nebola stanovená žiadna lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Na základe uvedeného vyslovil záver, že v exekučných konaniach začatých do 31.08.2005 nebola stanovená žiadna lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora bez ohľadu na to, kedy bol návrh doručený exekučnému súdu; takýmito konaniami boli konania označené pod bodmi 1 až 4 (9C/191/2012, 9C/292/2012, 9C/296/2012 a 9C/299/2012), 16 (9C/304/2012) a 17 (9C/298/2012); pre nepreukázanie tvrdeného porušenia povinnosti exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora okresný súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Ďalej okresný súd poukázal na to, že v exekučných konaniach začatých po 01.09.2005 sa vyžadovalo, aby exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol v lehote tridsiatich dní od jeho doručenia. K zamietnutiu návrhu na zmenu exekútora a následnému zastaveniu exekúcie došlo v prípadoch označených bodmi 6 (9C/284/2012), 7 (9C/288/2012), 9 (9C/290/2012), 10 až 14 (9C/293/2012, 9C/284/2012, 9C/295/2012, 9C/297/2012 a 9C/302/2012) a 17 (9C/298/2012); súčasne v týchto prípadoch došlo aj k zastaveniu exekúcie pre jej neprípustnosť. Od márneho uplynutia tridsaťdňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora do jeho zamietnutia a zastavenia exekúcie uplynula v prípadoch označených bodom 6 (9C/284/2012) lehota 1 mesiac, bodom 7 (9C/288/2012), 9 (9C/290/2012), 10 (9C/293/2012), 11 (9C/284/2012) a 14 (9C/302/2012) lehota 3 mesiace, bodom 12 (9C/295/2012) lehota 1 a pol mesiaca a bodom 13 (9C/297/2012) lehota 2 mesiace; vo veciach označených bodmi 8 (9C/287/2012), 15 (9C/300/2012), 16

(9C/304/2012) a 18 (9C/287/2012) exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora a exekučné konanie zastavil pre neprípustnosť; v prípade označenom bodom 8 (9C/287/2012) v lehote 7 mesiacov od uplynutia tridsaťdňovej lehoty od podania návrhu na zmenu exekútora, bodom 15 (9C/300/2012) v lehote 5 mesiacov, bodom 16 (9C/304/2012) ešte pred doručením návrhu na zmenu exekútora a bodom 18 (9C/287/2012) v lehote 7 a pol mesiaca od doručenia návrhu; vo veci označenej bodom 5 (9C/286/2012) súd rozhodol o návrhu na zmenu exekútora po uplynutí 5 mesiacov od doručenia tohto návrhu, následne však exekúciu zastavil pre neprípustnosť. Okresný súd poukázal na judikatúru ústavného súdu, v zmysle ktorej pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa prihliada na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone, ale ich nedodržiavanie sa automaticky nepovažuje za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci; v prípadoch označených bodmi 5 (9C/286/2012), 6 až 15 (9C/284/2012, 9C/288/2012, 9C/287/2012, 9C/290/2012, 9C/293/2012, 9C/284/2012, 9C/295/2012, 9C/297/2012, 9C/302/2012, 9C/300/2012) a 18 (9C/287/2012) došlo po podaní návrhu na zmenu exekútora k zastaveniu exekúcie pre jej neprípustnosť; vo všetkých exekučných konaniach sa jednalo o výkon rozhodnutia rozhodcovského súdu, ktorý rozhodol o nárokoch navrhovateľa vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv; exekučný súd bol nielen oprávnený ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu a to v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania, nielen v rámci rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a mohol tak urobiť na návrh ako aj bez návrhu. Exekučný súd sa musel predovšetkým zaoberať otázkou prípustnosti exekúcie a nie návrhom na zmenu exekútora, ktorý návrh sa stal bezpredmetný po zistení, že nariadená exekúcia je neprípustná; podľa okresného súdu nie je potom rozhodujúce, či a v akej lehote bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora, keď samotné exekučné konanie bolo zastavené pre neprípustnosť spôsobenú na strane samotného oprávneného. Okresný súd poukázal aj na skutočnosť, že až do poverenia nového exekútora vykonaním exekúcie ostáva v účinnosti poverenie pôvodného exekútora, ktorý je nielen oprávnený ale aj povinný vykonávať exekúciu v prospech oprávneného. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že ani v prípadoch prekročenia tridsaťdňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a ani v príčinnej súvislosti s prekročením tejto lehoty nemohlo dôjsť k vzniku tvrdenej škody. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Po rozhodnutí okresného napadnutým rozsudkom a podaní odvolania doručil navrhovateľ dňa 12.11.2013 okresnému súdu písomné podanie zo dňa 05.09.2013 (č.l. 98-99 spisu), ktorým navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu nadriadeného o nevyhlásení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; k podaniu pripojil ústavnú sťažnosť zo dňa 10.01.2013 (č.l. 100-103 spisu) podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2NcC/12/2012 zo dňa

11.10.2012, ktoré sa malo týkať konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9C/284/2012. Odvolací súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania nie je dôvodný. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že o námietke zaujatosti proti sudcom okresného súdu vznesenej navrhovateľom v prejednávanej veci rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 2NcC/9/2012 zo dňa 11.10.2012 s tým, že zákonného sudcu, ktorý prejednával a rozhodoval vec a ktorý vyhlásil aj napadnutý rozsudok z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Predložená sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2NcC/12/2012. Rozhodnutie krajského súdu ako súdu nadriadeného pod takouto spisovou značkou vydané nebolo z dôvodu, že konanie o námietkach zaujatosti vedené aj pod sp. zn. 2NcC/12/2012 spojil krajský súd na spoločné konanie pod sp. zn. 2NcC/9/2012 a práve uznesením pod sp. zn. 2NcC/9/2012 zo dňa 11.10.2012 rozhodol aj o tom, ktorí sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 9C/284/2012. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou namieťa porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I.ÚS/89/2013 zo dňa 06.02.2013 alebo sp. zn. I.ÚS/92/2013 zo dňa 13.02.2013, ktorými sťažnosti navrhovateľa proti uzneseniam nadriadeného súdu, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí, ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie. Odvolací súd dospel súčasne k záveru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci; samotné tvrdené podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľom nie je dôvodom, ktorý by zakladal obligatórnu povinnosť prerušiť konanie, pretože v danom prípade ide o otázku procesného charakteru (zaujatosť sudcu), ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku navrhovateľa, t.j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok sporu. Z uvedených dôvodov odvolací súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote; navrhovateľ v každom konaní navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Uznesením č.k. 9C/284/2012-60 zo dňa 26.07.2013 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 9C/284/2012, sp. zn. 9C/286/2012, sp. zn. 9C/287/2012, sp. zn. 9C/288/2012, sp. zn. 9C/290/2012, sp. zn. 9C/291/2012, sp. zn. 9C/292/2012, sp. zn. 9C/293/2012, sp. zn. 9C/295/2012, sp. zn. 9C/296/2012, sp. zn. 9C/297/2012, sp. zn. 9C/298/2012, sp. zn. 9C/299/2012, sp. zn. 9C/302/2012, sp. zn. 9C/304/2012 a sp. zn. 9C/300/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 9C/284/2012; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2013. Priamo v jednotlivých návrhoch na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania v žiadnej zo spojených vecí nevylúčil. Okresný súd doručil návrhy navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p.; vyjadrenie odporcu k návrhu doručil okresný súd právnomu zástupcovi navrhovateľa. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu; účastníci konania ani ich zástupcovia sa na pojednávanie nedostavili, okresný súd uznesením

vyhláseným do zápisnice o pojednávaní nariadil vykonanie pojednávania v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K jednotlivým spisom okresného súdu boli v čase pojednávania pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolaie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolaí súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnoti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolaia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospelá k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenia nadriadeného súdu v jednotlivých spojených veciach boli účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolaia námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnenmu zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia exekučného súdu o jeho zamietnutí, resp. do iného rozhodnutia, mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ

v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, je potrebné pripustiť, že zo spisu vyplýva, že vyjadrenie odporcu k návrhu bolo navrhovateľovi doručené pred pojednávaním cestou jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhoch na zmenu súdneho exekútora ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Odvolací súd sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, pretože navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prieťahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do tridsiatich dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prieťahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Z jednotlivých pripojených exekučných spisov odvolací súd v zhode s okresným súdom zistil, že vec sp. zn. 9C/284/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/848/2003, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 12.01.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/286/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/1387/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd mu vyhovel uznesením zo dňa 07.05.2010; vec sp. zn. 9C/287/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/1386/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd o ňom síce nerozhodol, ale uznesením zo dňa 26.07.2010 exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/288/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/711/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 06.09.2010 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 28.12.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/290/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/845/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 06.09.2010 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 28.12.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/291/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/968/2003, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd mu vyhovel uznesením zo dňa 07.01.2010; vec sp. zn. 9C/292/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1185/2003, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd mu vyhovel uznesením zo dňa 07.01.2010; vec sp. zn. 9C/293/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/14/2007, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 06.09.2010 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 11.01.2011, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/295/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 4Er/259/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 12.01.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/296/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/723/2005, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd mu vyhovel uznesením zo dňa 18.01.2010; vec sp. zn. 9C/297/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1129/2005, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 27.01.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/298/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/1470/2004, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 28.01.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/299/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 1Er/527/2002, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009 a exekučný súd mu vyhovel uznesením zo dňa 01.02.2010; vec sp. zn. 9C/300/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 4Er/14/2007, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02.09.2010 a exekučný súd o ňom síce nerozhodol, ale uznesením zo dňa 04.03.2011 exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/302/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 2Er/713/2006, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 06.09.2010 a exekučný súd ho zamietol uznesením zo dňa 28.12.2010, ktorým súčasne exekúciu pre neprípustnosť zastavil; vec sp. zn. 9C/304/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/208/2004, kde návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 27.08.2010 a exekučný súd o ňom síce nerozhodol, ale uznesením zo dňa 08.08.2011 exekúciu pre neprípustnosť zastavil. Okresný súd vyslovil správny záver, že v exekučných konaniach začatých do 31.08.2005 zákon neupravoval lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, povinnosťou exekučného súdu bolo preto o ňom rozhodnúť v primeranej lehote, čo bolo v prípade konaní vedených pred spojením pod sp. zn. 9C/284/2012, sp. zn. 9C/291/2012, sp. zn. 9C/292/2012, sp. zn. 9C/298/2012, sp. zn. 9C/299/2012 a sp. zn. 9C/304/2012

splnené (exekučný súd o návrhoch rozhodol v lehote nie dlhšej ako 12 mesiacov). Ostatné exekučné konania začali po 01.09.2005, kedy zákon na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora upravoval lehotu tridsiatich dní od doručenia návrhu. Samotné nedodržanie uvedenej lehoty neznamená záver o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, pretože treba prihliadnúť na osobitosti každej posudzovanej veci. Odvolací súd k argumentácii navrhovateľa udáva, že ani prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno posudzovať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré v daných veciach mali vplyv na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora; je potrebné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to učinil okresný súd. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že nebolo hospodárne rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora skôr než súd vyriešil podstatnú otázku prípustnosti exekúcie. O návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora v ostatných posudzovaných veciach preto rozhodol okresný súd v primeranej lehote (táto lehota v žiadnom z posudzovaných prípadov neprekročila 12 mesiacov). V súlade s ústavným súdom odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie úkonu súdu (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II. ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013). Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že posudzoval 18 spojených vecí; spojených vecí však bolo správne 16 a okresný súd dve zo spojených vecí (sp. zn. 9C/287/2012 a sp. zn. 9C/293/2012) posudzoval duplicitne (body 10 a 11, resp. body 8 a 18 v odôvodnení napadnutého rozsudku); uvedená nesprávnosť však nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora v niektorých prípadoch pristúpil k skúmaniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu (a kedykoľvek neskôr) z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t.j. exekučný súd je povinný žiadať súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdného dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti Ivete Korčkovskej zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci s tým, že rovnaké závery platia aj pre exekučný titul, ktorým je notárska zápisnica.

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.